

Вись

Тетяна Булат

Яке величне, сильне, ясне!
Прозоре, ніжно-волошкове...
Воно безмежне і прекрасне,
Блакитне, біло-світанкове.

Пухнасте з хмарами буває,
Неначе пух на молоці.
Та раптом вітер розкидає
По небосхилу хмари ці.

Буває грізним, громовитим,
Аж чорним, непомірно злим.
Насупиться воно сердито,
Немовби в небі чорний дим.

Буває ж так – простори сині...
Гелікоптер будує шлях
У висі ніжній, лебединій,
Злітає, як величний птах.

Сміюся. В небо поглядаю —
Краса, навколо подивись.
І сонце весело моргає,
І в небо я лечу, у вись.